Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

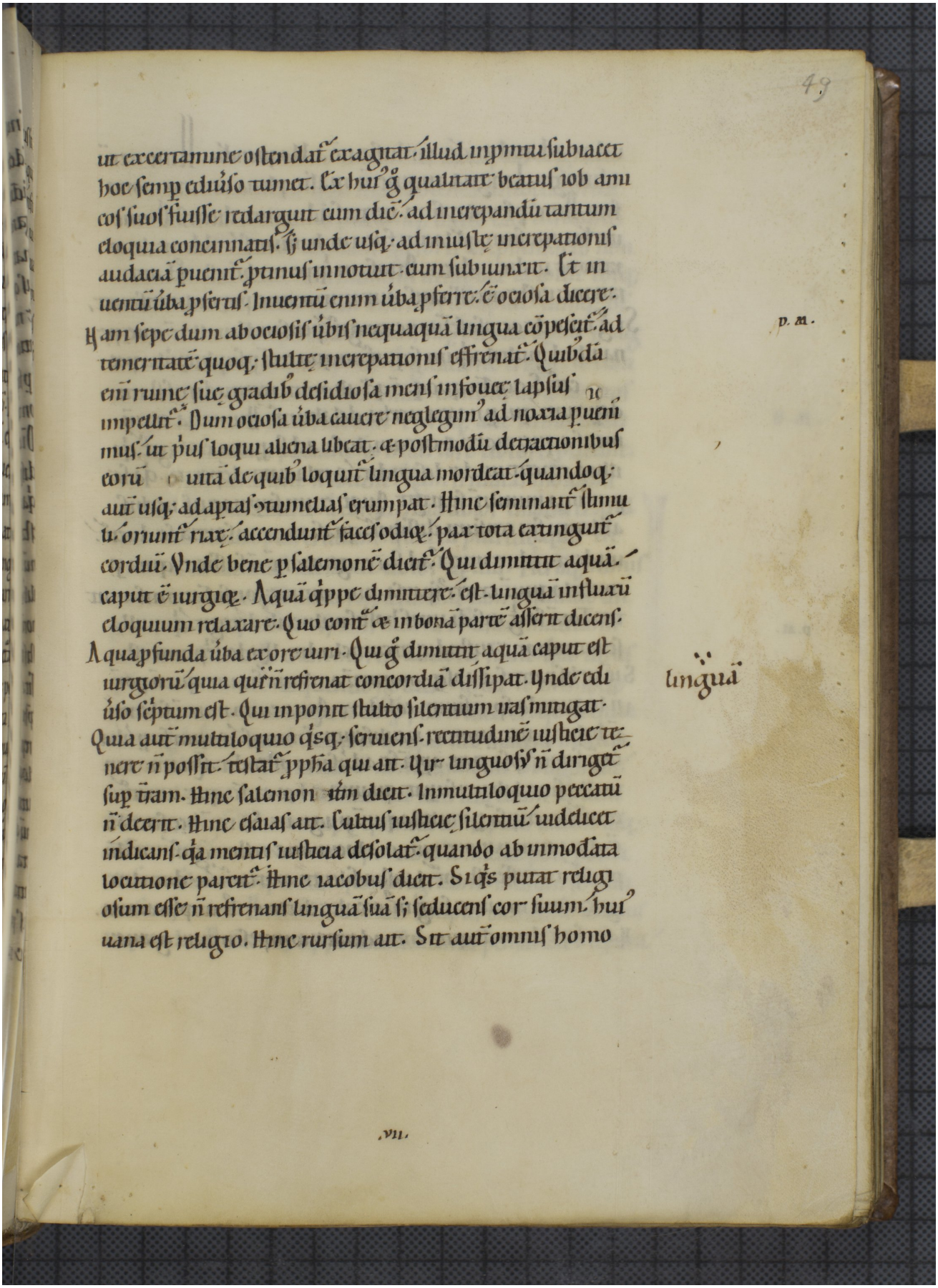

49

ut excertamine ostendat exagitat illud impetu subiacet
hoc semp edituso tumet. Ex hui q̃ qualitate beatus iob ami
cos suos fuisse redarguit cum dicit. ad increpandu tantum
eloquia concinnatis. Si unde usq; ad iniustę increpationis
audacia puenit. prauus innotuit cum subiunxit. Et in
uentu uba pferis. Inuentu enim uba pferre. ē ociosa dicere.
Iam sepe dum ab ociosis ubis nequa qua lingua cōpescat. ad
temeritate quoq; stultę increpationis effrenat. Quib da
ent ruine siue gradib desidiosa mens infouea lapsus
impellit. Dum ociosa uba cauere neglegim ad noxia puenimus.
ut pius loqui alicna ubeat. et postmodu detractionibus
eorū uita de quib loquit lingua mordeat. quandoq;
aut usq; ad aptas stumelias erumpat. Hinc seminant stimuli
oriunt riae. accendunt faces odiorū. pax tota extinguit
cordiū. Vnde bene p salomonē dicit. Qui dimittit aquā.
caput ē iurgiorū. Aqua q̃ppe dimittere. est lingua influxu
eloquium relaxare. Quo contra in bona parte asserit dicens.
Aqua profunda uba ex ore uiri. Qui q̃ dimittit aquā caput est
iurgiorū quia qui ñ refrenat concordia dissipat. Vnde edi
uso septum est. Qui imponit stulto silentium iras mitigat.
Quia aut mutuloquio q̃sq; seruiens. rectitudinē iustitiae te
nere ñ possit. testat ppha qui ait. Qui linguosus ñ dirigit
sup terram. Hinc salomon item dicit. In multiloquio peccatu
ñ deest. Hinc esaias ait. Cultus iustitiae silentiū uiducet
indicans. q̃a mentis iustitia desolat. quando ab immodata
locutione parent. Hinc iacobus dicit. Si q̃s putat religi
osum esse ñ refrenans linguā suā si seducens cor suum. hui
uana est religio. Hinc rursum ait. Sit aut omnis homo

p. m.

linguā

.vii.